

Feuilleton Het Gele Huis (3)

Een goed voorteken

Kunstenaar Cornel Bierens heeft een droom: in 2015 wil hij in Amsterdam een Van Gogh-huis openen, waarin het werk van de schilder te zien is in driedimensionale installaties. In Het Gele Huis kun je straks letterlijk de wereld in lopen die Van Gogh schilderde. Wekelijks beschrijft Cornel Bierens zijn lotgevallen. Hij heeft nog acht maanden.

Langzaam begin ik hem te leren kennen, mijn nieuwe zakenvriend Karel. Als hij zegt dat hij iets heeft (geld, panden) bedoelt hij dat hij het straks heeft: morgen. 'Volgende week wordt er getekend.' Hij leeft op de bluf. Maar ja, ik niet soms? Ik zie mezelf al helemaal in dat Gele Huis staan, terwijl er nog geen paal is geslagen.

We zitten in zijn stulp aan de Nieuwe Spiegelstraat. 'Mooi hier hè?' zegt hij. 'Als nu ook dat huurcontract nog afkomt... Het had al rond moeten zijn. Dat ouwe wijf wil wel, alleen die familie doet moeilijk. Gezeik allemaal. Maar wij kunnen hier wel iets leuks maken, toch? Goeie plek, hè? De oprijlaan van het Rijksmuseum. Kijk al die mensen! Ze maken nu

al foto's van ons.'

Inderdaad staan buiten toeristen te fotograferen. Ze slaan twee vliegen in één klap: het scheefgezakte pandje, dat al net zo spot met de perspectiefwetten als Van Gogh op zijn schilderijen, en Rembrandt, die boven voor het raam zit. Een grap van Karel, die het wassen beeld op de kop heeft getikt bij Madame Tussauds. De pop versterkt mijn gevoel dat ik rondloop in een poppenhuis.

Bij onze volgende bijeenkomst flap ik het er ineens uit: 'De sfeer is prima hier, maar het is voor mij te petieterig. We moeten groter denken.'

'O ja?' reageert hij, zichtbaar verrast. 'Oké, dan ga ik verder zoeken.'

Sneller dan verwacht meldt hij zich weer: hij heeft een grachten-

Nieuwe Spiegelstraat, Amsterdam. FOTO: ELMER VAN DE MAREL

pand gevonden aan het Rokin. Ik fiets erheen. Het waait hard die dag. Bijna een halfuur wacht ik. Dan belt hij dat hij in een café zit op de Prinsengracht.

Daar vertelt hij dat zijn scooter in het water is gewaaid. De brandweer is onderweg. We horen sirenes, een ladderauto rijdt voor, gevolgd door een takelwagen. De gracht wordt afgezet, er verschijnt een kikvorsman en even later staat er een druipende scooter op de kade.

De volgende dag komt hij op dezelfde scooter aanrijden op het Rokin. Hij ziet mijn verbazing en zegt: 'Ja, hij startte gewoon weer. Een goed voorteken toch?'

En waarachtig, het grachtenpand is een verademing.

www.cornelbierens.nl